

«I glassmaleriene finnes min tro, i maleriene min tvil». Et yndet sitat fra Victor Sparre. Hva finner vi i grafikken? Og hva er det som gjør disse bildene så gjenkjennelige sparreske?

Utstillinga i Holmsbustuene viser noen av hans sentrale silketrykk der mennesker holder på med sitt - i tilsynelatende trivelige interiører.

Men er det gode rom å være i? Eller framstiller han mennesket som fanget? Mangler mulighetene til å utfolde seg, eller er harmonien rådende?

Sjøl sier han at malerkunsten er hans trosbekjennelse – aner vi det i disse bildene? Sparres politiske engasjement var stort, og annerledes enn slik for eksempel 68-erne uttrykte seg. Hans skepsis til kommunismen og Sovjet, og hans kristne tro gjorde han til en outsider i kunstlivet, men de andre hadde vanskelig for å karakterisere ham som reaksjonær fordi uttrykksformen hans likevel var moderne. Hvordan ser vi det nå? Hva kan vi forstå av den optimistiske fargebruken?

Mange av hans bilder er symbolmettede religiøse komposisjoner, interiører og oppstillinger i en tett, koloristisk rik teknikk.

Til tross for at Sparre som maler er opptatt av dagsaktuelle spørsmål, må han likevel karakteriseres som en typisk erindrings- og fantasikunstner. Han fabulerer fritt, benytter mange symboler og lager ofte overdrevet perspektiv i rommene nesten som på de skrå bredder.

